

בית משפט השלום בהרצליה

04 ינואר 2009

ת"א 508-07 אושרת כהן נ' ואח'

בפני כב' השופטת אירית מני-גור

אושרת כהן

תובעת

ע"י ב"כ עוה"ד אסף כהן

נגד

"ידיעות אינטרנט"

נתבעת

ע"י ב"כ עוה"ד ש. בריק-חיימוביץ

פסק דין

- 1 בפניי תביעת לשון הרע אשר הגישה התובעת כנגד הנתבעת בגין פרסום כתבה באתר
- 2 אינטרנט אותו מנהלת הנתבעת. ביום 8.9.05, הגיש מר דן סלס תביעה במסגרת תביעות
- 3 קטנות כנגד "סלסלט לונדוניה בע"מ", ובמסגרת תביעה זו עתר לקבל פיצויים מאת
- 4 לונדוניה, בטענה כי נמצאו חרקים בסלט שרכש ממנה ביום 6.3.05.
- 5
- 6 ביום 9.1.06 התקיים דיון בתביעה הקטנה בפני כב' השופט ישי קורן בביהמ"ש השלום
- 7 בת"א, בדיון נשמעו עדויות אשר רובן ככולן התמקדו בשאלה העובדתית, האם היו חרקים
- 8 בסלט אם לא? ביום 10.1.06, ניתן פסק דינו של כב' השופט קורן, לפיו נדחתה התביעה
- 9 (להלן: "פסק-הדין"). מעיון בפסה"ד, אכן עולה כי ביהמ"ש בחר לדחות את התביעה
- 10 מנימוק משפטי עקרוני בלבד, תוך שהוא מניח לצורך העניין הנחת עבודה כי היו חרקים
- 11 בסלט. מקריאת פסק-הדין, עולה מפורשות כי ביהמ"ש החליט שלא להכריע במחלוקת
- 12 העובדתית אם היו חרקים בסלט אם לא, שכן לדעתו גם אם היו חרקים דין התביעה
- 13 להידחות. וכך כותב ביהמ"ש מול שורות 26-28 בעמ' 6 לפסק-הדין:
- 14 "...אני מוכן להניח לצורך העניין, כי אכן היו חרקים חיים בסלט שקיבל התובע. לצורך
- 15 העניין אניח גם כי החרקים היו בסלט בעת שיצא מתחת ידי הנתבעת. ברם, בכך לא די על
- 16 מנת לקבל את תביעתו של התובע..."
- 17
- 18 ביום 21.2.06, פורסמה בעיתון צרכנות באינטרנט כתבה מאת העיתונאי איתן מור ז"ל,
- 19 כותרת הכתבה הינה: "חרקים בסלט? לגיטימי?" ובהמשך כותרת המשנה נכתב כדלקמן:
- 20
- 21

בית משפט השלום בהרצליה

04 ינואר 2009

ת"א 508-07 אושרת כהן נ' ואח'

"ביהמ"ש דחה תביעה נגד מסעדה שבסלט שמכרה נמצאו חרקים, ואף הטיל על התובע הוצאות משפט של 2,500 שקל תוך שהוא מותח עליו ביקורת. השופט: "כאשר מדובר בסלט חי אפשר שאי פה אי שם יסתננו אליו חרקים".

בהמשך הכתבה, מצוטטים אמירות נוספות שביהמ"ש קבע בפסק-הדין, ורק בעמוד השני ולקראת סוף הכתבה, נכתב כדלקמן:

"שופט השלום בת"א, ישי קורן, שדחה כאמור את התביעה, כתב בפסק הדין כי ארבע חיילות העידו מטעמו של התובע, כי ראו חרקים חיים בסלט. "אני מוכן להניח לצורך העניין", כתב, "כי אכן היו חרקים חיים בסלט שסיפקה לו הנתבעת, אך לא די בכך על מנת לקבל את התביעה"...

3. לטענת התובעת, הנתבעת פרסמה לשון הרע באופן שציטטה את פסק הדין בצורה מטעה אך ורק על מנת למשוך קוראים לקרוא את הכתבה, תוך הכפשת התובעת באופן שגרם לציבור לסבור כי ביהמ"ש קבע עובדתית כי נמצאו חרקים בסלט שבמסעדה. לא יכולה להיות מחלוקת עובדתית בתביעה שבענייננו, שכן בהשוואה שנעשית מקריאת פסק הדין מול כותרת הכתבה עולה מפורשות כי ביהמ"ש לא הכריע עובדתית בשאלה, אם היו חרקים בסלט אם לאו, שכן כאמור בחר לדחות את התביעה מנימוקים משפטיים ולכן אף היה מוכן להניח עובדתית לצורך הדיון כי נמצאו חרקים בסלט מבלי שקבע כך פוזיטיבית.

4. הנתבעת העלתה מספר טענות הגנה. ראשית טענה הנתבעת, כי יש לקרוא את כותרת הכתבה ביחד עם גוף הכתבה ולא בנפרד, ואם ממשיך הקורא לקרוא את הכתבה עד תומה מתבהר לו חיש מהר כי אין מדובר בהכרעה עובדתית של ביהמ"ש אלא הנחת עבודה בלבד. כמו כן, טוענת הנתבעת כי אין בכתבה שינוי מהותי מתוכן ורוח פסה"ד, ודבריו של ביהמ"ש ורוח פסה"ד הובאו כלשונן תוך השמעת דברי שבח לתובעת ולא ההיפך.

כמו כן, טוענת הנתבעת כי לא זו בלבד שעומדת לכתב טענת תום הלב, שכן מאמירותיו הרבות של ביהמ"ש בגוף פסה"ד ניתן היה לסבור כי אכן ביהמ"ש התרשם שנמצאו חרקים בסלט, אלא אף ניתן להפריד את הכותרת באופן שניתן להבין כי לא ביהמ"ש קבע שבסלט נמצאו חרקים, אלא אמירה זו נאמרה ללא קשר לפסה"ד, ולפיכך עומדת לנתבעת טענת "אמת דיברתי".

5. בטרם אדרש לטענות ההגנה של הנתבעת לעניין "תום הלב" ו"אמת דיברתי", יש ללבן את סוגית העדר היריבות אותה העלתה הנתבעת במהלך הדיון ובסיכומיה.

כתב התביעה הוגש ביום 8.9.05 בגין אירוע שארע לתובע ביום 6.3.05, ופסה"ד ניתן כנגד סלסלט לונדוניה בע"מ (להלן: "לונדוניה") ביום 9.1.06. טוענת הנתבעת, כי אין התובעת

בית משפט השלום בהרצליה

04 ינואר 2009

ת"א 508-07 אושרת כהן נ' ואח'

1 שהינה אדם פרטי אשר אין לה כל קשר ללונדוניה כל זכות תביעה בגין פסה"ד שניתן נגד
2 לונדוניה, ויתרה מכך לונדוניה גם היא איננה יכולה ליפות את כוחה של התובעת לתבוע
3 בשמה, או להעביר לה את זכות התביעה בהיותה חברה בפירוק.
4

5 לאחר שהשמיעה הנתבעת התנגדותה לעניין העדר יריבות, המציאה התובעת מסמכים
6 מרואה החשבון צדקיה אהוד, על פיהם עולה כי התובעת קיבלה את העסק הקרוי "סלסלט"
7 מאת "לונדוניה" והחלה להפעיל אותו ביום 1.9.05, ולפיכך בשעת פרסום הכתבה ובשעת
8 מתן פסה"ד היה העסק מנוהל בלעדית על ידי התובעת, והיא זו שספגה את עיקר הנזק
9 בעקבות הפרסום המטעה. לטענת התובעת, אמה שהיתה בעלת מניות בלעדית בלונדוניה
10 בעת שהתובעת עבדה בו כמנהלת משמרת, מכרה את החברה לאור קשיים שהיו לחברה
11 לבתה, היא התובעת, וזו המשיכה לנהל את העסק תחת שמה בלבד.
12

13 לתמיכה בטענותיה, המציאה התובעת את תצהירו של עו"ד רון ברק אשר ליווה את חברת
14 לונדוניה מיום הקמתה, עו"ד ברק אישר כי החברה הפעילה עסק שנקרא "סלסלט" שפעל
15 בשוק המזון המהיר למעלה מ-8 שנים, כמו כן אישר עו"ד ברק כי לונדוניה הפסיקה את
16 פעילותה ביום 31.8.05. דו"חות המע"מ ודו"חות העסקת עובדים לשנת 2006, כמו גם
17 אישור מרואה החשבון צורפו כנספחים לתצהירו של עו"ד ברק. עו"ד ברק נחקר ארוכות
18 ונמרצות, ולא מיותר לציין כי גרסתו לא נסתרה בחקירה הנגדית, ועדותו היתה מהימנה
19 ואמינה לחלוטין.
20

21 סבורני, כי צודק ב"כ התובעת כי לתובעת קיימת יריבות עם הנתבעת שעה שפסה"ד ופרסום
22 הכתבה נעשו בתקופה בו התובעת ניהלה את העסק. אין מחלוקת, כי לכל אורך התקופה
23 מיום האירוע הנטען של רכישת הסלט (מרץ 2005) ועד יום פרסום הכתבה (פב' 2006), העסק
24 היה ונשאר קרוי בשמו המסחרי "סלסלט". אלא שבעבר מי שניהל עסק זה היתה כאמור
25 חב' לונדוניה, שמה הוצא מתוך חשבונית המס שניתנה בעת הרכישה, ולכן היא זו שהיתה
26 הנתבעת בעת הגשת התביעה הקטנה. ואולם, ביום 1.9.05 הפך העסק להיות מנוהל על ידי
27 התובעת בלבד, שעה שזו רכשה את העסק מידי חב' לונדוניה (באמצעות בעלת המניות
28 שכאמור הינה אמה של התובעת). משכך, אין לראות בכך העדר יריבות שכן הנזק הוא לבית
29 העסק עצמו כפי שקרוי בשמו המסחרי "סלסלט". בעל הדין הנכון לתבוע תביעת נזק זו
30 הינו הבעלים המנהל את העסק, ובמקרה שלנו היא התובעת. לפיכך, אין לי אלא לדחות את
31 טענת העדר היריבות.
32

33 6. כאמור, טענת הגנה ראשונה שהעלתה הנתבעת היא טענת הגנת "תום הלב". לצורך כך,
34 צרפה התובעת את תצהירו של מר שלומי דונר, ששימש בתקופה הרלבנטית כעורך מדור
35 הצרכנות ב-YNET, שם נתפרסמה הכתבה נשוא התביעה. מר דונר לא נחקר על תצהירו,
36 וב"כ התובעת ויתר על חקירתו. טוענת ב"כ הנתבעת, כי ויתור זה משמע שכל האמור

בית משפט השלום בהרצליה

04 ינואר 2009

ת"א 508-07 אושרת כהן נ' ואח'

בתצהיר העד הינו אמת לאמיתה ומשמש הגנה בפני התביעה הנדונה. אינני סבורה כך. לא בכדי ויתר ב"כ התובעת על חקירת המצהיר. תום הלב צריך להיבחן על פי השקפתו של כותב הכתבה בעת שכתב אותה, למרבה הצער כותב הכתבה איתן מור ז"ל נפטר בטרם עת, וכמובן שעדותו חסרה. כל שיכל להעיד מר דונר, הוא כי מר מור ז"ל היה עיתונאי בעל ניסיון רב שנים בסיקור תחום המשפט, וכי מר מור ז"ל נהג כעיתונאי סביר כאשר דיווח לציבור על פסה"ד, על תוצאותיו, ועל עיקריו. קריאתו של מר מור ז"ל את פסה"ד ופרשנותו לפסה"ד, ככל שזו באה לידי ביטוי בפרסום נשוא התביעה, הינה סבירה ומבוססת היטב בלשון פסה"ד (כך בסעיף 12 לתצהיר עדות ראשית של מר דונר).

7. אינני סבורה כי מדובר בהבנה לקויה של פסה"ד על ידי העיתונאי מור ז"ל, שכן עיננו הרואות כי לקראת סיום הכתבה ובפסקה השלישית לפני הסוף, מצטט הכתב את דברי ביהמ"ש בעובדה כי הוא מוכן להניח לצורך העניין כי אכן היו חרקים חיים בסלט. היינו, לא היתה כאן הבנה לקויה של הכתב שהבין מקריאת פסה"ד כי אין ביהמ"ש הכריע בפלוגתא העובדתית אם היו או לא היו חרקים בסלט, אלא שנוח היה לכתוב בכותרת המשנה כי ביהמ"ש דחה תביעה נגד מסעדה, שבסלט שמכרה נמצאו חרקים. גם מר דונר עצמו מעיד (ראה סעיף 8 לתצהיר עדות ראשית שלו), כי הוא יכול להעיד כעורך מדור צרכנות כי הימצאותם של חרקים ו/או זוחלים ו/או עכברים במזון היא מסוג התביעות הנדונות חדשות לבקרים בבתי המשפט ויש בהם עניין ציבורי.

סבורני, שהעניין לציבור איננו רק בגובה הפיצוי שפסק ביהמ"ש לתובע כזה או אחר, אלא התעניינות הציבור נובעת לטעמי בראש וראשונה מפרטי התביעה, כמו זהות מקום העסק שם נמצא הליקוי וסוג הליקוי. לדוגמה, לציבור הקוראים שומרי המסורת ייתכן כי העובדה שנמצאו חרקים במקום עסק כלשהו, יכולה להיות חשובה ומשמעותית יותר מתוצאת פסה"ד. ואכן, לכך מכוונת התובעת בתביעתה, שכן אין מחלוקת כי תוצאת פסה"ד פורסמה כראוי, ואין מחלוקת כי הכתבה מתארת נכונה את תוצאת פסה"ד על פיה נדחתה התביעה, והתובע בתביעות קטנות אף חויב בהוצאות משפט נכבדות, אלא טוענת התובעת כי עצם העובדה שפורסמה ידיעה כאילו ביהמ"ש קבע עובדתית שבסלט נמצאו חרקים היא פרסום עובדה שיכול ויביא נזק בקרב לקוחותיה יותר מתוצאות פסה"ד.

8. עוד טוענת הנתבעת ביחס לתום הלב, כי יש לקרוא את הכתבה במלואה ולא להפריד את הכותרת מגוף הכתבה, וכי בכותרת הבקשה אין את פרטי העסק. גם בכך אינני סבורה כי הנתבעת צודקת. כבר בפסקה השנייה מתחת לכותרת, ניתן לזהות את מקום העסק כפי שנכתב "מסעדת סלסלט לונדוניה בלונדון מיניסטור ת"א". קורא שמרפרף על כותרת הכתבה, ילמד כי במסעדת סלסלט נמצאו חרקים בסלט כפי שמעידה על כך כותרת הכתבה, ובכל זאת ביהמ"ש דחה את התביעה. שואלת ב"כ הנתבעת, מה נפקא מינא אם היה נאמר בכותרת הכתבה כי ביהמ"ש דחה תביעה נגד מסעדה גם בהנחה שנמצאו בסלט שמכרה

בית משפט השלום בהרצליה

04 ינואר 2009

ת"א 508-07 אושרת כהן נ' ואח'

1 חרקים. סבורני שההבדל הוא רב. סבורני שהציבור הרחב מייחס חשיבות מרובה למחלוקות
2 עובדתיות השנויות במחלוקת בהן הכריע ביהמ"ש עובדתית. כפי שהבהרתי לעיל, קיים חלק
3 נרחב בציבור שלדידו אין זה משמעותי אם התביעה נדחתה אם לא, שכן ממילא איננו מנוי
4 עם הציבור השוקל להגיש תביעות, אלא שיכול ועצם העובדה כי ביהמ"ש הכריע עובדתית
5 שנמצאו חרקים בסלט במסעדה ספציפית זו, יגרום לו להדיר את רגליו ממקום העסק.
6 תביעה זו שבפניי מתייחסת לציבור ספציפי זה. לו היתה הכותרת של הכתבה מנוסחת
7 כדבעי ובהתאם לפסה"ד, בו הדגיש ביהמ"ש כי איננו מכריע במחלוקת אלא ההכרעה היא
8 משפטית בלבד גם בהנחה שעובדה זו היתה מוכחת, היה בכך כדי להשפיע על אותו ציבור
9 שעובדה זו חשובה לו יותר מתוצאת פסה"ד. הנתבעת ובא כוחה מעדיפים להעביר את הדגש
10 לתוצאת פסה"ד על עצם דחיית התביעה, כאשר הם טוענים כי מרוח פסה"ד ניתן להתרשם
11 כי ביהמ"ש סבר שהתקלה אמנם ארעה בפועל. אינני סבורה כך, ביהמ"ש הדגיש בפסה"ד כי
12 הנחה זו היא הנחת עבודה בלבד לצורך הדיון. ביהמ"ש לא אמר דבר וחצי דבר לגבי
13 מהימנות העדויות ולא חיווה דעתו אם אכן עובדתית היו הדברים נכונים אם לא, וזאת
14 כאמור מכיון שלא היה צורך בהכרעה עובדתית זו משנדחתה התביעה על בסיס טיעון
15 משפטי בלבד.

16
17 9. לאור האמור לעיל, אינני סבורה כי קמה הגנת תום הלב לנתבעת. צודק ב"כ התובעת
18 בטענתו, כי הנתבעת אף לא פרטה לאילו נסיבות בסעיף 15 לחוק כיוונה בטענתה זו. אינני
19 סבורה, כי נסיבות פרסום הכתבה נכנסות לסעיף כלשהו, וגם אם כן (ייתכן ונסיבות סעיף
20 קטן 2 חלות בעניין זה) אינני סבורה כי הדבר נעשה בתום לב, אלא כי כאמור כותרת זו
21 שחרקים נמצאו פוזיטיבית בסלט היא כותרת המושכת עניין רב כמו שאף העיד עד ההגנה
22 מר דונר, כי נושאים אלה מוצאים עניין רב בציבור. עוד טוענת הנתבעת, כי נקבע בפסיקה כי
23 כדי שפרסום חוזר ייחשב לנכון והוגן, הוא איננו חייב להיות חזרה מילולית אף לא חזרה
24 מלאה של הפרסום הקודם ודי שיבטא את רוח הדברים, ודי שישקף את תוכן הפרסום
25 בצורה נכונה והוגנת. על הפרסום לא להוציא דברים מהקשרם, ולא לתת ביטוי חד צדדי
26 ובלתי מאוזן. במקרה דנן, טוענת הנתבעת כי מדובר בפרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש,
27 והמילה הניח או הנחת עבודה היא בנסיבות העניין פרט לוואי שולי, שהעדר המילה לא
28 מהווה פגיעה של ממש.

29
30 בחנתי טענתה זו של הנתבעת, ואינני סבורה שבנסיבות העניין ציון העובדה כי הימצאות
31 חרקים בסלט כהנחת עבודה בלבד ולא כהכרעה בפלוגתא עובדתית, הינה פרט שולי שאין בו
32 ממש. כפי שהסברתי לעיל, "פרט שולי" זה יכול לגרום לחלק מהקוראים להדיר את רגליהם
33 מהמסעדה אף ללא קשר לתוצאות פסק הדין אם התקבלה התביעה אם לא. די בציון
34 עובדה זו כדי לגרום לחלק מהציבור דחייה ושאת נפש ממקום העסק נשוא הכתבה.

בית משפט השלום בהרצליה

04 ינואר 2009

ת"א 508-07 אושרת כהן נ' ואח'

10. טענה נוספת שהעלתה הנתבעת היא טענת "אמת דיברתי". אין לי אלא לשוב ולתמוה על טענת הגנה זו שהעלתה הנתבעת. כבר בראשית הדיון המקדמי, הבהיר ב"כ התובעת כי עילת התביעה איננה מתייחסת לשאלה העובדתית אם היו חרקים בסלט אם לא, אלא בשאלה עובדתית שפסה"ד צוטט בצורה שגויה. שכן לדידה של התובעת יש משמעות בין אם העיתון מפרסם כתבה בה הוא מציין כי בסלט מצויים חרקים, ובין אם הוא מפרסם כתבה שהינה ציטוט של פסה"ד בה קובע ביהמ"ש עובדתית שהיו קיימים חרקים בסלט. סבורני, שצודק ב"כ התובעת בהבחנה זו, מקריאת כותרת הכתבה לא ניתן להפריד כפי שביקשה ב"כ הנתבעת לעשות ולקרוא את חלקי המשפט בשני חלקים. האחד - כי ביהמ"ש דחה תביעה נגד מסעדה, והשני - כי בסלט שמכרה נמצאו חרקים.

מקריאת המשפט בכותרת הכתבה, עולה ברורות כי הכוונה היא שביהמ"ש דחה את התביעה נגד מסעדה, הגם שנמצאו בה חרקים בסלט. לא עולה ספק מקריאת כותרת הכתבה, כי ביהמ"ש הוא זה שקבע ממצא עובדתי זה ולא העיתונאי, ומשום כך טענת הגנה של "אמת דיברתי" היא טענת הגנה שאיננה ממן העניין. לא נטען בכתב התביעה כי העיתון פרסם ידיעה לא נכונה מיוזמתו, אלא נטען כי חמור מכך העיתון ציטט את פסיקת ביהמ"ש באופן שגוי ולא נכון, ועל כך עילת התביעה. הנתבעת בחרה להמציא תצהירים של באי המסעדה, אותם עדים שהעידו בביהמ"ש לתביעות קטנות, וב"כ התובעת בצדק רב נמנע מלחקור אותם, שכן אין זה משנה עובדתית לצורך העניין אם היו או לא היו חרקים בסלט, אין מדובר במחלוקת עובדתית שעל ביהמ"ש זה להכריע בה לצורך קביעה אם יש אמת בפרסום או אם אין בו אמת. שכן כאמור כותרת הבקשה מעידה על כך כי ביהמ"ש קבע עובדה זו, וכל שעל ביהמ"ש זה לעשות הוא לבחון האם אכן ביהמ"ש בפסה"ד קבע עובדה זו אם לאו. וכזכור, ביהמ"ש לא קבע עובדה זו כעובדה שהוכחה אלא כהנחת עובדה בלבד.

11. לפיכך, אני רואה בפרסום הכתבה כפי שפורסמה בבחינת לשון הרע, קורא סביר שקורא את כותרת הכתבה ולא מתעמק עד הפסקה האחרונה ילמד כי ביהמ"ש קבע עובדתית שנמצאו חרקים בסלט שנמכר אצל התובעת, ועל אף זאת תביעת הלקוח נדחתה. כאמור, ציון עובדה זו כעובדה שהוכרעה ע"י ביהמ"ש לאחר שמיעת הראיות, היא עובדה שיכולה להשפיע על חלק מציבור קהל הלקוחות של התובעת.

בפסיקת הפיצויים, שקלתי את העובדה כי הנתבעת לא מיהרה להסיר את הכתבה, אלא לאחר פניות חוזרות של התובעת ולאחר הגשת התביעה. כמו כן, הנתבעת האריכה בהליכים והביאה עדויות שלא לצורך.

12. סוף דבר:

כאמור, אני מוצאת כי כותרת הכתבה מהווה לשון הרע באופן שפסה"ד שניתן בביהמ"ש לתביעות קטנות פורסם באופן שגוי. אני דוחה את טענות ההגנה שהעלתה הנתבעת, וקובעת

בית משפט השלום בהרצליה

04 ינואר 2009

ת"א 508-07 אושרת כהן נ' ואח'

1 כי עליה לפצות את התובעת בסכום פיצוי של 15,000 ₪, בתוספת החזר אגרת בימ"ש,
2 ובתוספת החזר הוצאות העד עו"ד ברק, ובתוספת שכ"ט עו"ד בסך 3,000 ₪ + מע"מ. כל
3 הסכומים ישאו ריבית והפרשי הצמדה כחוק מהיום ועד התשלום בפועל.
4
5
6

7 המזכירות תשלח עותק מפסה"ד לבאי כח הצדדים עם אישור מסירה.
8
9

10 ניתן היום, ח' טבת תשס"ט, 04 ינואר 2009, בהעדר הצדדים.
11

12 אירית מני-גור, שופטת
13
14
15
16
17